

Suminājums Staļinam

Vai kauja dun, vai darba soli esam,
Kur mirdzot dzimst pār jaunām celtņem rīts,
Mēs Tavu tēlu visur sirdi nesam,
Mēs Tavu elpu visur jūtam līdz.

Tavs vaigs kā ausma zaiņo zemei pāri,
Ik sirdi sauļup ceļ Tavs tēva skats;
Ik vārpu druvā gādigums Tavs skāris,
Kā dēlus darbā Tu mūs balsti pats.

Tev saules mūžu, dārgais biedri Staļin,
Mēs novēlam no pateicīgas sirds —
Mēs komunisma ēkas akmeņkali,
Kur virsotnēs Tavs vārds kā zvaigzne mirdz.

Jūlijs Vanags

VISU ZEMJU PROLETARIESI, SAVIENOJETIES!

Literatura un Māksla

LATVIJAS PADOMJU RAKSTNIEKU, KOMPONISTU, MĀKSLINIEKU UN ARCHITEKTU SAVIENĪBU LAIKRAKSTS

1949. G.

18. DECEMBRĪ

Nr. 51 (257)

J. V. STAĻINS

* Staļina diena *

Mīloto Staļin,
Draugs mūsu dārgais.
Laimes un prieka mums pārpilna sirds,
Sodien, kad, mieru un brīvību sargājot,
Staļina saule pār pasauli mirdz.

Labākie vārdi šai dienai mums krāti,
Tauta kad Staļinam slavu iet paust.
— Celieties, dārgie, — teic laimīgās mātes,
— Staļina diena pār Dzimteni aust!

Staļina diena! Ar mīrdošām acīm
Jaunatne iziet vispirām to sveikt.
— Staļins ir jaunība! — iet viņi sacīt,
— Staļins un jaunība visu spēj veikt.

Staļina diena! Mirdz saule pār jūru,
Zvejnieku buras pie apvāršņa zied.
Rīga dzīta varena, kaldinot pīru,
Māsa lai bagāta tautās var iet.

Vilcieni pienāk ar bagātu kravu,
Tēraudu, kokvilnu, ogles tur rod.
Rīga, brāligām tautām par slavu,
Pirmskara devumu divkāršu dod.

Elektrovilcienus, turbinas dara,
Celtnieka mākslu un zinības prot.
Visu to deva mums padomju vara,
Dārgajam Staļinam paldies par to.

Staļina diena! Mirdz saule pār druvu,
Zieme tur kolchoza bagātīgs lauks.
Zemi uz mūžu sev arāji guva,
Kopīgā darbā tā ziedēs un plauks.

Lejina spuldzes mirdz kolchozu mājās,
Staļina traktori atmatas ceļ.
Dzīvei un darbam lai gudribas krājas,
Zinību grāmatas jaudis tās smeji.

Mācās par partijas cīju un slavu,
Staļina Likuma krāšņumu teic.
Sargājot Padomju Tēvzemi savu,
Mācās, kā varoņi naidnieku veic.

Mācās, kā zinātne pārveido dabu,
Dzīvei kā piepildīs Staļina plāns:
Purvi lai kļūtu par tirumu labu,
Ziedošā plāvā lai pārvēršas klāns.

Iziet uz liela un mīrdošā ceļa
Padomju tautas Staļinu sveikt.
Augstāk un augstāk pret kalnu tās cejas,
Viegli tām kraujas visstāvākās veikt.

Cīņā par cilvēces laimi un brivi
Vada mūs Staļina dedzīgā sirds.
— Darbību karogi pasaule pīvo,
Staļina saule pār pasauli mirdz!

Fr. Rokpelnis

Komunistiskās partijas un padomju tautas lielais vadonis un skolotājs

Sakarā ar J. V. Stalina 70. dzimšanas dienu

tālā spēks, kas mobilizē masas, pārveido pasaulei.

Biedra Stalina vārda ir visdārgākais vārds mūsu tautai un simtēm miljoniem darbalaužu visā pasaulei. Stalins ir gaiša ceriba visiem strādājošiem un apspiešiem. Stalins ir cīnīgā karogs, cīnīs par laimigu nākotni visai cilvēcēi, cīnīs pret kapitalistisko verdibūbu, pret jaunu kara kurinātājiem, par mieru un tautu draudzību, par socialismu.

Stalins ir bolševikus partijas un padomju tautas gudrais vadonis un skolotājs, socialistiskās revolūcijas gaišais strategis, visu laikmetu un tautu lieklākais karavadonis, kas izglība Eiropas un visas pasaules tautas no paklausašanas fašisma jūgam. Stalins ir daudzāciju socialistiskās valsts — Padomju Socialistisko Republiku Savienības dibinātājs un vadītājs, visu socialismu uzvaru iedvesmotājs un organizētājs, starptautiskās strādnieku šķiras, visas pasaules darbalaužu vadonis un skolotājs.

Stalins vada un iedvesmo Padomju Savienības tautu cīnu par socialistiskās sabiedrības ceļās nobeigumu un par pārkāpēnu pāreju uz komunismu. Stalins vada un iedvesmo miera demokratijas un socialismu nometnes cīdiņu, taču cīnu pret agresoriem un jauna kara kurinātājiem, cīnu miera aizstāvēšanai, par cilvēces laimi.

Mūsu Dzīmtenes un visas pasaules darbalaužu gatavojas atzīmēt prieķīšā stāvošo Josifa Visarionoviča Stalina 70. dzimšanas dienu kā lielus visas progresīvās cilvēces svētkus.

J. V. Stalins — V. I. Lenina līdzgaitnieks cīnā par bolševiku partijas un Padomju valsts dibināšanu

Lenins un Stalins. — Marks un Engels darba un mācības lielie turpinātāji — parādījās revolucionārās kustībās — ari XIX gadsimta beigās, kad pasaules strādnieku kustības centrs sāka pārvietoties no Rietumeiropas uz Krieviju. Carīskā Krievija bija visu imperialisma pretrunu meža punkts. Krievijā gatavojaši visielākā tautas revolūcija, kuras prieķīgās stājās augsofis un spēkā briesīgais Krievijas proletariats — visrevolucionārākais proletariats pasaulei, kuram bija tāds nopietns sabiedroti, kā Krievijas revolucionārā zemniecība. Krievija bija proletariāts revolucionārās teorijas un taktikas dzīmtene, leninisma dzīmtene. Imperialisms un proletariāts revolucionārās laikmeta marksimās dzīmtenē un krievu komunistu vadonis Lenins bija tās mācības radītājs.

Biedra Stalins bija Lenina tuvākais līdzgaitnieks leninisma ideoloģijas un politikas izstrādāšanā, revolucionārās marksistiskās partijas dibināšanā, jauno tipu partijas, leninisma partijas, kas spēj vadīt proletariātu cīnu par varu.

Josifs Visarionovičs Stalins (Džuāšvili) dzimis 1879. gada 21. decembrī Tiflisas gubernas Gori pilsētā, gruzīnu strādnieka ģimenē. Revolucionārā kustībā Stalins iestājās 15 gadu vecumā, kad viņi saistījās ar Aizkaukazā dzīvojošo krievu marksimu pagrīdā. Stalins daudz un neatlaicīgi mācās, klūst par izglītojumiem.

Visa Lenina un Stalina teoretiskā un praktiskā darbība Stolipina reakcijas laikā iezīmējās ar nesamierināmu cīnu pret menševikiem un likvidatoriem un trockistiem, par nelegalās revolucionārās partijas saglabāšanu un nostiprināšanu, par jaunu tipu partiju, par ga-tavošanos jaunai revolūcijai.

Sākot ar 1907. gadu Stalins enerģiski darbojās Bakū, lai Baku organizāciju sakļautu ap Lenina lozīngumiem — strādnieku masu iekarošanai zem bolševisma karoga. Stalins organizēja savīti stingri kodoli no parbaudītām bolševiķiem — leniniekiem, panāca bolševisma pilnīgu uzvaru Baku organizācijas rindās. Baku kluva par bolševisma citadeli. Stalina un vīna tuvāko līdzgaitnieku vadībā Baku proletariats, atzādamies Viskrievijas revolucionārās kustības pirmajās rindās, iecīnīja valonīgu cīnu.

Atmaskodami menševikus, likvidatorus, trockistus un citus nodevējus, Lenins un Stalins izvirzīja uzdevumu — pārvarēt krizi partijā: tas tika pārakts 1912. gada janvāri KSDSP Pragas konferencē. Konference padzīna menševikus no partijas un lika pamatus jaunu tipu partijai, leninisma partijai, bolševiku partijai. Cīnā par bolševišķiskās partijas dibināšanu Stalins bija uzticīgs Lenina cīnas biedrs. Biedru Stalini, kas nebija klāt Pragas konferencē, ievēlēja par partijas CK loceklī. Pēc Lenina priekšlikuma Stalins uzaudeja CK Krievijas biroja vadību. Stalins kluva par Lenina galveno balstu un tuvāko cīnas biedru visas partijas vadībā.

Lenins un Stalins veda Krievijas proletariātu uz lielām mērķiem. Kad partijas II kongress KSDSP sašķēlās bolševikos un menševikos, Stalins nešaubīgi nostājās Lenina, bolševiku pusē, enerģiski sāka realizēt Lenina plānu, kā celt proletariāta revolucionāro partiju.

Krievu-Japanu kara un Krievijas pirmās revolucionārās laikā Stalins vadīja Kaukaza bolševiku cīnu pret menševikiem, eseriem, nacionalistiem, anar-

un imperialisma gāšanu Krievijā, par proletariāta diktatūras nodibināšanu.

Jauno revolucionāro uzplūdu gados Stalins attīstīja enerģisku darbību, vadīdams partiju un strādnieku masu kustību. Stalins vadīja laikrakstus «Zvezda» un «Pravda», kā arī prieķīšās nacionālās politikas vediķis, pie kura ikviens nācijas pārstāvji varēja griezties pēc palīdzības savu jautājumu atrisināšanai. Lenins alzārdīja, ka šīm amatam nav cīta kandidata kā vienīgi biedrs Stalins.

Starp Lenīnu un Stalīnu šai laikā nodibinājās vēl cīlīki sakari. Lenīns izteica pilnīgu piekrīšanu Stalīna darbībai, vīna runām un rakstiem. 1912. gada beigās Stalīns divas reizes iera-dīs Krakovā pie Lenīna, lai piedalītos CK apspredēs ar partijas darbiniekiem. 1913. gada janvāri Stalīns sarakstīja darbu «Marksisms un nacionālās jautājumā», kurā izstrādāja bolševisma teoriju un programu nacionālājā jautājumā. Stārīs marksistiskiem darbiem par nacionālo jautājumu Lenīns par labāko uzskatīja Stalīna darbu.

Carīskie varas organi biedru Stalīnu nežēlīgi vāja. Laiķā no 1902. līdz 1913. gadam Stalīns apstieptīnā septiņas reizes. Viņš bija trimdā sešas reizes, bēga no trimdās piecas reizes. Trimdā biedrs Stalīns nepārtrauca revolucionāro darbu. Kara laikā būdams Turuchanskas trimdā, viņš stāsnī le-turēja Lenīna internacionālo pozīciju jautājumā par karu, mieru un revolu-ciju. No Turuchanskas trimdā — pēdējās un vislīdzīkās — biedru Stalīnu par februāra revolu-ciju.

Jaunajos vēsturiskajos apstākjos pēc Februāra revolūcijas uzvaras pēc Stalīna vadītā partijas Centralās Komitejas darbību un laikrakstu «Pravda». Pie Lenīna atgriešanās Krievijā, Stalīns enerģiski aizstāvēja Lenīna Aprīļa tezes un kopā ar Lenīnu vada partiju cīnu par pāreju no buržua-ziski demokrātiskās revolūcijas uz so-cialistisko revolūciju. 1917. gada no-dibināja CK Politbiroju. Biedru Stalīnu ievēlēja par Politbiroja loceklī.

Vētrīnās 1917. gada dienās Stalīns, strādādams Lenīna tiešā tuvumā, atradīs partijas vadības centrā. Pēc ju-lija dienām, kad Lenīns atradās pagrīdē, Stalīns tieši vadīja Centralā Komiteju un partijas centrales organu. Stalīns, pretendējotās nodevējā Kame-neva, Rīkova un Trocka priekšlikumā — izdot Lenīnu kontrevolucionārās pagaidu valdības tiesai, izglība dārgo Lenīna dzīvību. Paslēpī-savu skolotāju un draugu dzīlā pagrīdē, Stalīns ar vīnu uzturēja cīnes sakārus. Divi reizes viņš Lenīnu apmeklēja Razlivā.

Stalīns tieši vadīja bolševiku partijas VI kongresa darbu. Savos referātos un runās kongressā Stalīns deva enerģisku pretsparu trockistiem, kas iebilda pret partijas kursu uz so-cialistisko revolūciju. Stalīns pravietiski teica:

«Nav neiespējami, ka taisni Krievijā būs tā zeme, kas lauzis cīnu uz so-cialismu... Vajā atmete novecojušos prieķsstati, ka tikai Eiropa var rādīt mums cīnu. Eksistē dogmati-kais marksisms un rādošais marksisms. Es stāvu uz rādošā marksisms pamata!» (Raksti, III sēj., 177.—178. lpp.)

Vēsture apstiprināja biedra Stalīna genīlo paredzējumu.

VI kongress apvienojās ap Stalīnu, kas aizstāvēja Lenīna mācību par socialismu uzvaras iespējamību mūsu zemē. Kongress orientēja partiju uz brunotu sacelšanos, uz socialistisko revolūciju, uz proletariāta diktatūras nodibināšanu.

Lenīns un Stalīns ir Lielā Oktobra Socialistiskās revolūcijas iedvesmotāji un organizētāji. Partijas centrs ar Stalīnu prieķīgā vadija sacelšanos.

Bolševiku partijas un tās lielo vadīnu Lenīnu un Stalīnu grandiozais darbs, lai iekarotu valirkumu strādnieku šķiru un Padomēs, pārdrabūtu socialistiskās revolūcijas pusē miljoniem darba zemnieku un sagatavotu brunotu sacelšanos — vairagojās ar pilnīgiem panākumiem.

Lielā Oktobra Socialistiskās revolūcija gāja buržuazijas kundzību un nodibināja proletariāta diktatūru. Tādējādi: Oktobra Socialistiskā revolūcija ievadīja jaunu laikmetu cilvēces vēsturē — proletariāto revolūciju laikmetu. Tas bija radikals pagrieziens vispasaules cilvēces vēsturē no vecās, kapitalistiskās pasaules uz jaunu, socialistiskās pasaules, uz jaunu, socialistiskās pasaules. Biedru Stalīnu, kas nebija klāt Pragas konferencē, ievēlēja par partijas CK loceklī. Pēc Lenīna priekšlikuma Stalīns uzaudeja CK Krievijas biroja vadību. Stalīns kluva par Lenīna galveno balstu un tuvāko cīnas biedru visas partijas vadībā.

Lenīns un Stalīns vadībā bolševiku partijā veica vispusīgu politisku un organizatorisku darbu, mobilizēdama strādnieku šķiras un revolucionārās zemniecības spēkus cīnai par carisma

līdz 1923. gadam vadīja Tautību lie-tu-tautas komisariatu. Stalīns vadīja nacionālo padomju republiku un ap-gabalu celtniecību. Lenīns augsti no-vērtēja darbību, kādu Stalīns veica kā partijas un Padomju valsts nacionālās politikas vediķis, pie kura ikviens nācijas pārstāvji varēja griezties pēc palīdzības savu jautājumu atrisināšanai. Lenīns alzārdīja, ka šīm amatam nav cīta kandidata kā vienīgi biedrs Stalīns.

No 1919. gada marta līdz 1922. gada aprīlī Stalīns vadīja Valsts kontroles tautas komisariatu, ko pēc tam reorganizēja par Strādnieku-zemnieku inspekciju. Stalīns veica lielu darbu, nostiprinādams Padomju valsts apspiešos tautu salīdzīcību, politisko un kulturas dzīves atpalīcību, palīdzējot šai ziņā pārakt Centrālo Krieviju. Stalīns aicināja partiju enerģiski cīnīties pret novirzieniem nacionālājā jautājumā: lielkrievu šovinismu, kā galvenajām briesmām un vietējo buržuazisko nacionālismu, kuri bremzēja mūsu zemes tautu apvienošanos.

Stalīns veica milzīgu darbu, apvienodams padomju republikas vienotā savienību — PSRS. PSRS nodibināšana bija lūzums mūsu zemes tautu vēsturē, svarīgs attīstības posms padomju varas dzīvē un nostiprināšanā. Padomju Savienība kļuva par no-piņu starptautisku spēku, kas spēj ietekmēt starptautisko situāciju un grozīt to doraalaužu interesēs.

Stalīns bauddījis un bauddīja visas partijas un darba tautas bezgalīgo uz-ticību un mīlestību. 1922. gada 3. aprīlī partijas Centralās Komitejas plēnumā pēc Lenīna priekšlikuma ievēlēja Stalīnu par CK Generālssekretāru. Kopš tā laika J. V. Stalīns pastāvīgi darbojās šajā amatā.

1924. gada 21. janvārī bolševiku partiju un padomju tautu piemeklēja ārkārtīgi smaga zaudējums — Gorkos pie Maskavas nomira Lenīns — bol-ševiku partijas vadonis un pamatlīcēja, visas pasaules darbalaužu vadō-nās.

Lenīna karogu, partijas karogu augsti pacēla un nesa tālāk Lenīna izcīlās skolnieks un cīpas biedrs, Stalīns gribēja operaciju vadīt. Lenīna mantojuma cīnīgais sargātājs un dzīlās vīpa daroja turpinātājs — biedrs Stalīns.

Visus pilsoņu kara gadus Lenīns un Stalīns cīesi sadarbojās. Kopā ar Lenīnu Stalīns izveidoja un nostiprināja Sarkanā Armiju. Pēc Lenīna uzdevuma Stalīns izstrādāja progressīvā padomju kara zinātnes pamatus, tās zinātnes, kura nemītīgi augdama un attīstīdamās nodrošināja padomju uzvaru pilsonu kara un intervencijs gados, nodrošināja pasaule-vēsturisko uzvaru. Lielā Tēvījas Karā.

Kad karš pret intervenciem un baltgvardiem bija beidzies ar uzvaru, Stalīns kopā ar Lenīnu vadīja mīlerlaika sainīcības celtniecību, visno-

tal nostiprinādams Padomju valsti. Stalīns konsekvēnti aizstāvēja Lenīna liniju cīnā pret visiem partijas īe-naidniekiem, organizatoriski vadīja cīnu pret antīlenīniem grupēju-miem, kad notika diskusija par arod-biedribām, saklāva partiju ap Lenīna platformu, kuru apstiprināja partijas X kongress.

Partijas X kongresa vēsturiskais lēmums par pāreju uz jauno ekono-misko politiku nodrošināja strādnieku skrājā stingru savienību ar zemniecību socialisma celšanai. To panāca āri kongress lēmums nacionālajā jautā-jumā. Referāti «Par partijas kārtī-jiem uzdevumiem nacionālajā jautā-jumā» Stalīns formulēja galveno praktisko uzdevumu: likvidēt pagāt-nesīmā mantojumu — agrāk ap-sniegīs tautu salīdzīcību, politisko un kulturas dzīves atpalīcību, palīdzēt šai ziņā pārakt Centrālo Krieviju. Stalīns aicināja partiju enerģiski cīnīties pret novirzieniem nacionālājā jautājumā: lielkrievu šovinismu, kā galvenajām briesmām briesmām un vietējo buržuazisko nacionālismu, kuri bremzēja mūsu zemes tautu apvienošanos.

Stalīns veica milzīgu darbu, apvienodams padomju republikas vienotā savienību — PSRS. PSRS nodibināšana bija lūzums mūsu zemes tautu vēsturē, svarīgs attīstības posms padomju varas dzīvē un nostiprināšanā. Padomju Savienība kļuva par no-piņu starptautisku spēku, kas spēj ietekmēt starptautisko situāciju un grozīt to doraalaužu interesēs.

Stalīns bauddījis un bauddīja visas partijas un darba tautas bezgalīgo uz-ticību un mīlestību. 1922. gada 3. aprīlī partijas Centralās Komitejas plēnumā pēc Lenīna priekšlikuma ievēlēja Stalīnu par CK Generālssekretāru. Kopš tā laika J. V. Stalīns pastāvīgi darbojās šajā amatā.

1924. gada 21. janvārī bolševiku partiju un padomju tautu piemeklēja ārkārtīgi smaga zaudējums — Gorkos pie Maskavas nomira Lenīns — bol-ševiku partijas vadonis un pamatlīcēja, visas pasaules darbalaužu vadō-nās.

Lenīna karogu, partijas karogu augsti pacēla un nesa tālāk Lenīna izcīlās skolnieks un cīpas biedrs, Stalīns gribēja operaciju vadīt. Stalīns ievēlēja Stalīnu par partijas Centralās Komitejas plēnumā pēc Lenīna priekšlikuma ievēlēja Stalīnu par CK Generālssekretāru. Kopš tā laika J. V. Stalīns pastāvīgi darbojās šajā amatā.

1924. gada 21. janvārī bolševiku partiju un padomju tautu piemeklēja ārkārtīgi smaga zaudējums — Gorkos pie Maskavas nomira Lenīns — bol-ševiku partijas vadonis un pamatlīcēja, visas pasaules darbalaužu vadō-nās.

Lenīna karogu, partijas karogu augsti pacēla un nesa tālāk Lenīna izcīlās skolnieks un cīpas biedrs, Stalīns gribēja operaciju vadīt. Stalīns ievēlēja Stalīnu par partijas Centralās Komitejas plēnumā pēc Lenīna priekšlikuma ievēlēja Stalīnu par CK Generālssekretāru. Kopš tā laika J. V. Stalīns pastāvīgi darbojās šajā amatā.

1924. gada 21. janvārī bolševiku partiju un padomju tautu piemeklēja ārkārtīgi smaga zaudējums — Gorkos pie Maskavas nomira Lenīns — bol-ševiku partij

Komunistiskās partijas un padomju tautas lielais vadonis un skolotājs

Turpinājums no 2. lopas pusēs

XIV kongresā 1925. gadā. Biedrs Stalins atmaskoja trockistu un zinovjeviču «plānu» nodevīgo būtību, kuru galvenais mērķis bija mūsu zemes pakļaušana imperialistiskajiem laupītājiem, tās pārvērtīšana par kapitalistiskās pāsaules agraru piedēkli, kas būtu bezspēcīgs un neapbrūpots kapitalistiskajā ielenkumā.

Klasiskajā darbā «Par leninisma jaunumiem», kas iznāca 1926. gadā, biedrs Stalins idejiski sagrāva Zinovjeva un Kameņeva likvidatoru un kapitulantu pozīciju un teorētiskā pamatojā partijas XIV kongresa generaliņiju par valsts socialistisko industrializāciju un socialistiskās sabiedrības uzelšanu.

Cīņā pret partijas ienaidniekiem, pēc Leningraja izšēšanas no ierindas, izveidojās tas mūsu partijas vadošais kodols, kas saliedēja partiju ap Leningraja novēlējumiem un izveda padomju tautu uz valsts industrializācijas un lauksaimniecības kolektivizācijas, uz izvērstas Šā kodola vadītās un partijas un valsts vadošais spēks bija biedrs Stalins.

J. V. Stalins izstrādāja svarīgākas tezes par valsts socialistisko industrializāciju, tās ceļiem un metodēm, iekšējo socialistisko uzkrājumu avotiem. Biedrs Stalins ir visa industrializācijas darba vadītājs, jaunu rūpniecības nozaru radīšanas iniciatoris, mūsu valsts otrās ogļu un metalurgiskās bazes, vīsu lieļāko socialistisko celtnu radīšanas iedvesmotājs un organizētājs. Biedrs Stalins norādījumi par smagās industrijas un tās kodola — mašīnbūves attīstību, par augsto industrializācijas tempu nepieciešamību, darba ražīguma kāpināšanu, taupības režīmu, pašizmaksas pazemīšanu utt. radīja varenu darba kāpināšanu plāšas strādnieku šķiras masas un kļuva par darba laužu miljoniem cīnas programu. Valstī plāstītās socialistiskā sacensība, kājādama par varenu socialismu celtniecības virzītāju.

Stalina piecgades plānu realizēšanas rezultātā radikali mainījās mūsu valsts seja, Padomju cilvēku radošais darbs, ko partija ar J. V. Stalini priekšgalā iedvesmoja un virzīja uz lieļajiem socialisma uzelšanas mērķiem — pārveidoja mūsu zemi, pārvērta to no agrarās par industrialu, no sīkzemniecīcas zemes par valsti ar modernām, socialistiskām lielsaimniecībām. Valsti notika īsta kulturas revolūcija, tika radīta savā tautas intelligēcija. Socialisms Padomju Savienībā bija uzelts. Ekspluatatoru šķiras bija pilnīgi likvidētas. Izzuda bezdarbs un nabadzība, radikalai uzlabojās tautas materiālā labklājība. Padomju sabiedrības moralī politiskā vienība, tautu draudzība, padomju patriotisms kļuva par mūsu sabiedrības varenību virzītājiem spēkiem. Sis pasaulevēsturiskās uzvaras tika nostiprinātas J. V. Stalina izstrādātā un Padomju VIII kongresā 1936. gada pīņemtā jaunajā PSRS Konstitūcijā.

Biedrs Stalins ir kolchozu iekārtas radītājs. Balstoties uz Lenina norādījumiem, ka ar sīkām saimniecībām izķījut no trūkuma nav iespējams, biedrs Stalins partijas XV kongresā 1927. gadā izvirzīja uzdevumu kolektivizēt lauksaimniecību, no sīkām zemniecībām, radīt lielas sabiedriskas, kolktīvās saimniecības, kas spējīgas izmantot mašīnu tehniku un agronomijas zinātni zemkopībā.

Biedrs Stalins vispusīgi izstrādāja un temiesojot dzīvē lauksaimniecības kolektivizācijas teoriju. Izcils leguldījums marksma-lejnīzma teorijā bija J. V. Stalina runa agrāriešu-marksistu konferencē 1929. gada decembrī. Sai runā biedrs Stalins dzīli analizēja kolchozu kā socialistiskās saimniecības formas būtību, pamatoja pāreju uz lauksaimniecības vienlaiku kolektivizācijas politiku un uz tās pamata — kālaku kā šķiras likvidāciju. Biedrs Stalins sagrāva labējo oportunistu «pašpūsmas» teoriju socialistiskajā celtniecībā.

J. V. Stalina vadībā partija un valdība joti rūpīgi sagatavoja lauksaimniecības kolektivizāciju. Laukos tika radīti jauni ražošanas spēki, tika ieviesta jauna tehnika, traktori, kombaini, sāka parādīties traktori, kombaini, mechaniki.

Atmaskojot labējos kapitulantus kā kālaku agentus un aizstāvju, biedrs Stalins cīņā pret labēju sakālvu visu partiju un veda to triecienā pret pēdējo kapitalistiskās ekspluatacijas balstītājiem — kālakiem.

Biedra Stalina vadībā bolševiku partija un Padomju valsts ar plašu zemnieku masu atbalstu veica lauksaimniecības vienlaiku kolektivizāciju un kālaku kā šķiras likvidāciju. Tas bija visdzīlākais revolucionārais apvērsums, kas pēc savām sekām ir līdzvērtīgs revolucionārajam apvērsumam 1917. gada oktobrī.

Ar kolchozu iekārtas nodibināšanos laukos zemnieki uz visiem laikiem atbrīvojās no kālaku jūga un nabadzības. Ar padomju tautas bolševiku partijas, lielā Stalina pūlēm, mūsu zemē radītās vissmech nīzētākās, vislielākās, visrāzīgākās socialistiskās lauku saimniecības.

Vaļsts socialistiskās industrializācijas un lauksaimniecības kolektivizācijas politika tika realizēta niknas šķiru cīņas apstākļos. Biedrs Stalins modri se-

koja šķiras ienaidnieka manevriem, parādēja tā rīcību, atklāja šķiras ienaidnieka jaunas cīpas metodes un aicināja partiju palielināt modrību, pastiprināt socialistiskā ipašuma — padomju iekārtas pamata — aizsardzību, vispusīgi nostiprināt proletariāta diktaturu.

Laikā, kad kapitalistiskajā pasaulē plūsījā ekonomiskā krize, biedrs Stalins savā VK(b)P CK pārskata zinojumā XVII kongresā (1934. g.) rezumēja socialismu vēsturiskās uzvaras Padomju Savienībā. Bijā uzvarējusi valsts industrializācijas politika, lauksaimniecības kolektivizācijas politika. Bijā uzvarējusi mācība par socialismu uzelšanas iespēju vienā zemē. Socialistiskā struktura bija klūvusi par vienīgo valdošo spēku. S. M. Kirovs izteica vienā padomju cilvēku jūtas, kad 1934. gadā runāja par biedru Stalīnu kā par visu socialismu uzvaru lielo iedvesmotāju un organizētāju: «Šī cilvēka varenā grība, kolosalais organizatora talants nosīrošīna, ka partija īstā laikā var izdarīt lielus vēsturiskus pagriezienus, kas saistīti ar uzvarošo socialismu celtniecību».

Stalina piecgades plānu realizēšanas rezultātā radikali mainījās mūsu valsts seja, Padomju cilvēku radošais darbs, ko partija ar J. V. Stalīnu priekšgalā iedvesmoja un virzīja uz lieļajiem socialisma uzelšanas mērķiem — pārveidoja mūsu zemi, pārvērta to no agrarās par industrialu, no sīkzemniecīcas zemes par valsti ar modernām, socialistiskām lielsaimniecībām. Valsti notika īsta kulturas revolūcija, tika radīta savā tautas intelligēcija. Socialisms Padomju Savienībā bija uzelts. Ekspluatatoru šķiras bija pilnīgi likvidētas. Izzuda bezdarbs un nabadzība, radikalai uzlabojās tautas materiālā labklājība. Padomju sabiedrības moralī politiskā vienība, tautu draudzība, padomju patriotisms kļuva par mūsu sabiedrības varenību virzītājiem spēkiem. Sis pasaulevēsturiskās uzvaras tika nostiprinātas J. V. Stalīna izstrādātā un Padomju VIII kongresā 1936. gada pīņemtā jaunajā PSRS Konstitūcijā.

Biedrs Stalins ir PSRS Konstitūcijas radītājs. PSRS tautas ar mīlestību nosaukūs to par Stalīna Konstitūciju. To, par ko gādu simtus sāpīja cilvēces labākie, progresīvkie domātāji, padarīja par negrozāmu likumā Stalīna Konstitūciju — uzvarējušā socialismu un visplašākās socialistiskās demokrātijas konstitūciju. PSRS Konstitūcija nostiprināja to pasaulevēsturisko faktu, ka PSRS iegājusi jaunu attīstības posmā, socialistiskās sabiedrības cīlniečības pabeigšanas un pakāpeniskas pārējas posmā no socialismu uz komunismu, norādīja PSRS galveno ekonomisko uzelvēnu — parākt galvenās kapitalistiskās zemes un aizsteigties tām priekšā ekonomiskā ziņā, t. i., rūpniecības produkcijas ziņā uz katru jedzīvotāju. Pamatoties uz socialistiskās celtniecības mīligas pīredzēs vispārinājuma, biedrs Stalins noteica pārejas ceļus no socialismu uz komunismu, norādīja PSRS galveno ekonomisko uzelvēnu — parākt galvenās kapitalistiskās zemes un aizsteigties tām priekšā ekonomiskā ziņā, t. i., rūpniecības produkcijas ziņā uz katru jedzīvotāju. Pamatoties uz socialistiskās celtniecības mīligas pīredzēs vispārinājuma, biedrs Stalins noteica pārejas ceļus no socialismu uz komunismu, norādīja PSRS galveno ekonomisko uzelvēnu — parākt galvenās kapitalistiskās zemes un aizsteigties tām priekšā ekonomiskā ziņā, t. i., rūpniecības produkcijas ziņā uz katru jedzīvotāju. Pamatoties uz socialistiskās celtniecības mīligas pīredzēs vispārinājuma, biedrs Stalins noteica pārejas ceļus no socialismu uz komunismu, norādīja PSRS galveno ekonomisko uzelvēnu — parākt galvenās kapitalistiskās zemes un aizsteigties tām priekšā ekonomiskā ziņā, t. i., rūpniecības produkcijas ziņā uz katru jedzīvotāju. Pamatoties uz socialistiskās celtniecības mīligas pīredzēs vispārinājuma, biedrs Stalins noteica pārejas ceļus no socialismu uz komunismu, norādīja PSRS galveno ekonomisko uzelvēnu — parākt galvenās kapitalistiskās zemes un aizsteigties tām priekšā ekonomiskā ziņā, t. i., rūpniecības produkcijas ziņā uz katru jedzīvotāju. Pamatoties uz socialistiskās celtniecības mīligas pīredzēs vispārinājuma, biedrs Stalins noteica pārejas ceļus no socialismu uz komunismu, norādīja PSRS galveno ekonomisko uzelvēnu — parākt galvenās kapitalistiskās zemes un aizsteigties tām priekšā ekonomiskā ziņā, t. i., rūpniecības produkcijas ziņā uz katru jedzīvotāju. Pamatoties uz socialistiskās celtniecības mīligas pīredzēs vispārinājuma, biedrs Stalins noteica pārejas ceļus no socialismu uz komunismu, norādīja PSRS galveno ekonomisko uzelvēnu — parākt galvenās kapitalistiskās zemes un aizsteigties tām priekšā ekonomiskā ziņā, t. i., rūpniecības produkcijas ziņā uz katru jedzīvotāju. Pamatoties uz socialistiskās celtniecības mīligas pīredzēs vispārinājuma, biedrs Stalins noteica pārejas ceļus no socialismu uz komunismu, norādīja PSRS galveno ekonomisko uzelvēnu — parākt galvenās kapitalistiskās zemes un aizsteigties tām priekšā ekonomiskā ziņā, t. i., rūpniecības produkcijas ziņā uz katru jedzīvotāju. Pamatoties uz socialistiskās celtniecības mīligas pīredzēs vispārinājuma, biedrs Stalins noteica pārejas ceļus no socialismu uz komunismu, norādīja PSRS galveno ekonomisko uzelvēnu — parākt galvenās kapitalistiskās zemes un aizsteigties tām priekšā ekonomiskā ziņā, t. i., rūpniecības produkcijas ziņā uz katru jedzīvotāju. Pamatoties uz socialistiskās celtniecības mīligas pīredzēs vispārinājuma, biedrs Stalins noteica pārejas ceļus no socialismu uz komunismu, norādīja PSRS galveno ekonomisko uzelvēnu — parākt galvenās kapitalistiskās zemes un aizsteigties tām priekšā ekonomiskā ziņā, t. i., rūpniecības produkcijas ziņā uz katru jedzīvotāju. Pamatoties uz socialistiskās celtniecības mīligas pīredzēs vispārinājuma, biedrs Stalins noteica pārejas ceļus no socialismu uz komunismu, norādīja PSRS galveno ekonomisko uzelvēnu — parākt galvenās kapitalistiskās zemes un aizsteigties tām priekšā ekonomiskā ziņā, t. i., rūpniecības produkcijas ziņā uz katru jedzīvotāju. Pamatoties uz socialistiskās celtniecības mīligas pīredzēs vispārinājuma, biedrs Stalins noteica pārejas ceļus no socialismu uz komunismu, norādīja PSRS galveno ekonomisko uzelvēnu — parākt galvenās kapitalistiskās zemes un aizsteigties tām priekšā ekonomiskā ziņā, t. i., rūpniecības produkcijas ziņā uz katru jedzīvotāju. Pamatoties uz socialistiskās celtniecības mīligas pīredzēs vispārinājuma, biedrs Stalins noteica pārejas ceļus no socialismu uz komunismu, norādīja PSRS galveno ekonomisko uzelvēnu — parākt galvenās kapitalistiskās zemes un aizsteigties tām priekšā ekonomiskā ziņā, t. i., rūpniecības produkcijas ziņā uz katru jedzīvotāju. Pamatoties uz socialistiskās celtniecības mīligas pīredzēs vispārinājuma, biedrs Stalins noteica pārejas ceļus no socialismu uz komunismu, norādīja PSRS galveno ekonomisko uzelvēnu — parākt galvenās kapitalistiskās zemes un aizsteigties tām priekšā ekonomiskā ziņā, t. i., rūpniecības produkcijas ziņā uz katru jedzīvotāju. Pamatoties uz socialistiskās celtniecības mīligas pīredzēs vispārinājuma, biedrs Stalins noteica pārejas ceļus no socialismu uz komunismu, norādīja PSRS galveno ekonomisko uzelvēnu — parākt galvenās kapitalistiskās zemes un aizsteigties tām priekšā ekonomiskā ziņā, t. i., rūpniecības produkcijas ziņā uz katru jedzīvotāju. Pamatoties uz socialistiskās celtniecības mīligas pīredzēs vispārinājuma, biedrs Stalins noteica pārejas ceļus no socialismu uz komunismu, norādīja PSRS galveno ekonomisko uzelvēnu — parākt galvenās kapitalistiskās zemes un aizsteigties tām priekšā ekonomiskā ziņā, t. i., rūpniecības produkcijas ziņā uz katru jedzīvotāju. Pamatoties uz socialistiskās celtniecības mīligas pīredzēs vispārinājuma, biedrs Stalins noteica pārejas ceļus no socialismu uz komunismu, norādīja PSRS galveno ekonomisko uzelvēnu — parākt galvenās kapitalistiskās zemes un aizsteigties tām priekšā ekonomiskā ziņā, t. i., rūpniecības produkcijas ziņā uz katru jedzīvotāju. Pamatoties uz socialistiskās celtniecības mīligas pīredzēs vispārinājuma, biedrs Stalins noteica pārejas ceļus no socialismu uz komunismu, norādīja PSRS galveno ekonomisko uzelvēnu — parākt galvenās kapitalistiskās zemes un aizsteigties tām priekšā ekonomiskā ziņā, t. i., rūpniecības produkcijas ziņā uz katru jedzīvotāju. Pamatoties uz socialistiskās celtniecības mīligas pīredzēs vispārinājuma, biedrs Stalins noteica pārejas ceļus no socialismu uz komunismu, norādīja PSRS galveno ekonomisko uzelvēnu — parākt galvenās kapitalistiskās zemes un aizsteigties tām priekšā ekonomiskā ziņā, t. i., rūpniecības produkcijas ziņā uz katru jedzīvotāju. Pamatoties uz socialistiskās celtniecības mīligas pīredzēs vispārinājuma, biedrs Stalins noteica pārejas ceļus no socialismu uz komunismu, norādīja PSRS galveno ekonomisko uzelvēnu — parākt galvenās kapitalistiskās zemes un aizsteigties tām priekšā ekonomiskā ziņā, t. i., rūpniecības produkcijas ziņā uz katru jedzīvotāju. Pamatoties uz socialistiskās celtniecības mīligas pīredzēs vispārinājuma, biedrs Stalins noteica pārejas ceļus no socialismu uz komunismu, norādīja PSRS galveno ekonomisko uzelvēnu — parākt galvenās kapitalistiskās zemes un aizsteigties tām priekšā ekonomiskā ziņā, t. i., rūpniecības produkcijas ziņā uz katru jedzīvotāju. Pamatoties uz socialistiskās celtniecības mīligas pīredzēs vispārinājuma, biedrs Stalins noteica pārejas ceļus no socialismu uz komunismu, norādīja PSRS galveno ekonomisko uzelvēnu — parākt galvenās kapitalistiskās zemes un aizsteigties tām priekšā ekonomiskā ziņā, t. i., rūpniecības produkcijas ziņā uz katru jedzīvotāju. Pamatoties uz socialistiskās celtniecības mīligas pīredzēs vispārinājuma, biedrs Stalins noteica pārejas ceļus no socialismu uz komunismu, norādīja PSRS galveno ekonomisko uzelvēnu — parākt galvenās kapitalistiskās zemes un aizsteigties tām priekšā ekonomiskā ziņā, t. i., rūpniecības produkcijas ziņā uz katru jedzīvotāju. Pamatoties uz socialistiskās celtniecības mīligas pīredzēs vispārinājuma, biedrs Stalins noteica pārejas ceļus no socialismu uz komunismu, norādīja PSRS galveno ekonomisko uzelvēnu — parākt galvenās kapitalistiskās zemes un aizsteigties tām priekšā ekonomiskā ziņā, t. i., rūpniecības produkcijas ziņā uz katru jedzīvotāju. Pamatoties uz socialistiskās celtniecības mīligas pīredzēs vispārinājuma, biedrs Stalins noteica pārejas ceļus no socialismu uz komunismu, norādīja PSRS galveno ekonomisko uzelvēnu — parākt galvenās kapitalistiskās zemes un aizsteigties tām priekšā ekonomiskā ziņā, t. i., rūpniecības produkcijas ziņā uz katru jedzīvotāju. Pamatoties uz socialistiskās celtniecības mīligas pīredzēs vispārinājuma, biedrs Stalins noteica pārejas ceļus no socialismu uz komunismu, norādīja PSRS galveno ekonomisko uzelvēnu — parākt galvenās kapitalistiskās zemes un aizsteigties tām priekšā ekonomiskā ziņā, t. i., rūpniecības produkcijas ziņā uz katru jedzīvotāju. Pamatoties uz socialistiskās celtniecības mīligas pīredzēs vispārinājuma, biedrs Stalins noteica pārejas ceļus no socialismu uz komunismu, norādīja PSRS galveno ekonomisko uzelvēnu — parākt galvenās kapitalistiskās zemes un aizsteigties tām priekšā ekonomiskā ziņā, t. i., rūpniecības produkcijas ziņā uz katru jedzīvotāju. Pamatoties uz socialistiskās celtniecības mīligas pīredzēs vispārinājuma, biedrs Stalins noteica pārejas ceļus no socialismu uz komunismu, norādīja PSRS galveno ekonomisko uzelvēnu — parākt galvenās kapitalistiskās zemes un aizsteigties tām priekšā ekonomiskā ziņā, t. i., rūpniecības produkcijas ziņā uz katru jedzīvotāju. Pamatoties uz socialistiskās celtniecības mīligas pīredzēs vispārinājuma, biedrs Stalins noteica pārejas ceļus no socialismu uz komunismu, norādīja PSRS galveno ekonomisko uzelvēnu — parākt galvenās kapitalistiskās zemes un aizsteigties tām priekšā ekonomiskā ziņā, t. i., rūpniecības produkcijas ziņā uz katru jedzīvotāju. Pamatoties uz socialistiskās celtniecības mīligas pīredzēs vispārinājuma, biedrs Stalins noteica pārejas ceļus no socialismu uz komunismu, norādīja PSRS galveno ekonomisko uzelvēnu — parākt galvenās kapitalistiskās zemes un aizsteigties tām priekšā ekonomiskā ziņā, t. i., rūpniecības produkcijas ziņā uz katru jedzīvotāju. Pamatoties uz socialistiskās celtniecības mīligas pīredzēs vispārinājuma, biedrs Stalins noteica pārejas ceļus no socialismu uz komunismu, norādīja PSRS galveno ekonomisko uzelvēnu — parākt galvenās kapitalistiskās zemes un aizsteigties tām priekšā ekonomiskā ziņā, t. i., rūpniecības produkcijas ziņā uz katru jedzīvotāju. Pamatoties uz socialistiskās celtniecības mīligas pīredzēs vispārinājuma, biedrs Stalins noteica pārejas ceļus no socialismu uz komunismu, norādīja PSRS galveno ekonomisko uzelvēnu — parākt galvenās kapitalistiskās zemes un aizsteigties tām priekšā ekonomiskā ziņā, t. i., rūpniecības produkcijas ziņā uz katru jedzīvotāju. Pamatoties uz socialistiskās celtniecības mīligas pīredzēs vispārinājuma, biedrs Stalins noteica

Komunistiskās partijas un padomju tautas lielais vadonis un skolotājs

Turpinājums no 3. lopas puses

Lepina-Stalīna partijas socialistiskās sabiedrības celtniecības bagātīgās vēsturiskās pieredes vispusīgais teorētiskais vissprānājums, kas dots J. V. Stalīna darbos, biedra Stalīna, lielā tautu drauga un skolotāja dzīlās gudrības pilnībā padomī palīdz tautas demokratijas valsti, komunistiskajām un strādnieku partijām noteikt skaidras socialisma uzcēšanas perspektīvas, pareizi atrisināt tautas demokrātijas valstu attīstības un nostiprināšanas galvenos jautājumus.

Liels kīnieši tautas vēsturiskā uzvara, kuri izcīnījusi savas zemes brīvību un neatkarību un radījusi tautas demokratijas valsti, ir apstiprinājums biedra Stalīna gudrījam parādījumam par tautas revolucionāriem un perspektīvām Kinā. Kinās revoļūcijas smago pārbaudījumu gados biedra Stalīns norādīja, ka «revolucionārās kustības spēki Kinā ir bezgalīgi». Tie vēl nav izpaušies, kā nākams. Tie vēl izpaušies nākotnē. Austrumu un Rietumu valdījumi, kas neredz šos spēkus un pienīcīgus ncievēto, cieliņu no tā» (Raksti, 7. sēj., 263 lpp.). Kinās tautas revoļūcijas liels uzvara vairo miera, demokrātijas un socialisma nometnes spēkus.

No revolucionārās teorijas, kas ieverta biedra Stalīna klasiskajos darbos, bagātīgās krātuves komunisti un visi progresīvie strādnieki, zemnieki un inteligēnci smelas zināšanas par sabiedrības attīstības līkumiem, par pārejas līkumiem no kapitalisma uz socialismu.

J. V. Stalīns ir starptautiskās strādnieku šķiras vadonis un skolotājs. Kopā ar Lenīnu biedra Stalīns stāvēja pie topošās Komunistiskās Internacionāles ūpuļa. Lenīns un Stalīns runas Kominterne kongress un plenumos audzināja starptautiskās strādnieku kustības un komunistiskā partiju kadrus uzticībā marxisma-lenīnismā mācībā un proletārākā inter Nacionalismā principiem.

Kominterne vēsturiskie nopelnī saņām ar biedra Stalīna novērtējumu ir tie, kā tā atjaunoja un nostiprināja sakarus starp kapitalistisko zemju karšlaudīm. Kominterne izstrādāja strādnieku kustības teorētiskos jautājumus pēc pirmā pasaules kara, noteicīca komunismu ideju propagandas un agitacijas pamatprincipus, un tai bija svarīga nozīme strādnieku šķiras līderu sagatavošanai un audzināšanai, kas seči vadīt strādnieku partijas, kurās bija izaukusas par masu partījām. Jaunais posms starptautiskās strādnieku kustības attīstība otrā pasaules kara apstākļos prasīja jaunas sakaru formas starp komunistiskajām partijām.

Stingri alzīstīvot proletārākā inter Nacionalismā principus, biedra Stalīns māca, ka marxisms un nacionālisms ir nesavienoami, ka nacionālisms kā buržuažas ideoloģija un politika ir marxisma lenīnīeks. Biedra Stalīns brīdināja māsu, visu zemu boļševikus un komunistus, ka Imperialistiskā nometne centīsies vērtēt nodevējus un spiegu no laužā vidus, kuri salīdzīti ar nacionālismu un nādu pret sociālismu. Tā tas bija Padomju Savienībā boļševiku partijas un padomju tautas sašinātīs cīnīs gados par socialisma uzcēšanu, tā tas notiek ari tagad tautas demokrātijas valstis, kas nostājās uz soļušās celtniecības ceļā. Nav nejaušība tas apstākļi, ka Tito un Rankoviča spiegu un benzū kliķe, rīkodamās pēc savu saimnieku — anglu un amerikānu imperialistu — komandas, išā laikā pabeigusi pāreju no buržuažiskā nacionālisma uz atklātu fašismu un Dienvidslāvijas nacionālo interešu tiešu nodevību.

Biedra Stalīns apbruno visu zemu komunistus ar revolucionāro modrību pret proletariāta lenīnīku viltīgajiem centīem un sazvērestībām, ar šķiru cīnīs likumu izpratni kapitalistiskās līderīkuma apstākļos. Biedra Stalīns māca starptautisko strādnieku šķiru stiprināt savu rindu vienību, cīnīties pret imperialistiskās buržuažas labīji socialista agenturu.

Biedra Stalīns — tautu lielās cīpas iedvesmotājs par miera aizstāvēšanu, pret agresoriem un jauna kara kuriņājiem.

Biedra Stalīns māca, ka nepieciešams vērst plašumā loti aktīvu, pastāvīgu plašu darbalaužu masu cīnu pret kara kurinātājiem un to azentūru no viltis socialistiskām partijām. Nepieciešams naturēt vērā, ka pasaules kapitalisma attīstība, it īsa mūsu dienās, nav vis gluda un vienmērīga virzījums uz priekšu, bet tā saistīs ar križiem un militārām katastrofām. Anstāklos, kad pastāvīgi kara draudi, ikviens enerģisks, aktīvs masu protesti pret bieži agresoru mēkinājumu izprovocēt kāju kalpo un kalpos cilēdajai cīnai par mieru, drošību un tautu nacionālo suverenitāti.

Dīvū pasaules karu, it īpaši otrs pasaules kara pieredze, daudz ko īemācījusi visu zemu tautām. Biedra Stalīns

norādīja: «Pārāk dzīvās tautu atmiņā ir nesenā kara šausmas un pārāk lieli ir sabiedriskie spēki, kas stāv par mieru, lai Cēcīla skolnieki agresijas liešās varētu tos uzveikt un pievērst jaunam karam.»

Mūsu laika vēsturiskie apstākļi radīti atšķiras no apstākļiem, kādos tika sagatavoti vīrnais un otrs pasaules karš. Pirmo reizi cilvēces vēsturē radījus organizēta miera fronte, kas izvirzījusi uzdevumu — glābt cilvēci no jauna pasaules kara, atmaskot un izolēt asinaino jaunu kara kurinātāju bandu, nodrošināt tautu mierigu sadarbību.

Demokrātijas un socialisma nometnes spēku milzīgais pleaugums pēdējos gados tomēr nedrīkt radīt miera cīnlīfu rindās nekādu pašapmierinātību. Vēsturiskā pierede liecina, ka, jo bezcerīgāk ir imperialistiskās reakcijas lieta, to vairāk tā trako, to vairāk pieaug militāru avanturu briesmas, kurās imperialistiskā buržuaža meklē izēju no križēm.

Apstākļos, kad pastiprinās jauna kara draudi, uz komunistiskajām un strādnieku partijām gūstas liela vēsturiskā atbilstība. Cīnīj par stabili un ilgtīšu mieru, par miera spēku tālāko organizēšanu un saliedēšanu — kā norādīts komunistisko partiju Informācijas biroja rezolūcijā — «jābūt centralajā vietā visi komunistisko partiju un demokrātisko organizāciju darbībā».

Biedra Stalīns ir tās miera politikas dienās karognēsējs, kuru Padomju Savienība noteikti piekopusi un piekopī grūtajos kapitalistiskās ielenkuma apstākļos.

Noteikdamas mūsu ārpolitikas mērķus, biedra Stalīns norādīja: «Mēs esam

par mieru un aizstāvam miera lietu.» («Leninisma jautājumi», 519. lpp.)

Stalīniskā ārpolitika ir miera politika visā pasaulei, tā izriet no divu sistēmu ilgtīšas pastāvēšanas iespējas.

Tas, ko pēckara laikā teicis biedra Stalīns, dod graujošus triecienus jauna kara kurinātājiem, simtus miljonus vienkāršo cilvēku uz visas zemeslodes ceļā cīnī par miera aizstāvēšanu.

Visplašāko atbalsti visu zemu tautās, bet pirmkārt vācu tautā radis J. V. Stalīna vēsturiskais apsveikums Vācijas demokrātiskās republikas prezidentam Vilhelham Plikam un Vācijas demokrātiskās republikas valdības premjerministrām Otto Grobevoltam, kurā tika norādīts, ka «Vācijas demokrātiskās republikas nodibināšana ir pagriezeni punkts Eiropas vēsturē». Šis apsveikums vācu tautā aktivizēja demokrātiskās mērības spēkus, vīsus, kas grib glābt vācu tautu no kauna pilnībā likteņa — būt par lielgabalu galu trešajā pasaules karā angļu un amerikānu imperialistu interesu labā.

Pāreja uz komunismu prasa, lai pārīlība būtu ne vien materiāla, bet arī garīga ziņa, lai uzplauktu visi darbalaužu jaunrades spēki, spējas un talanti, uzplauktu socialistiskas nacijas un to kultura. PSRS tautu kultura attīstības zem Lepina-Stalīna ideju dižā karoga. Biedra Stalīna izcīlājā darbā «Nacionālais jautājums un leninisms» aizrādīts, ka socialistiskās nacijas ir sakļautākas, dzīves spējīgākas un vienīgākās par jebkuru buržuažisko naciiju. Savās vēstulēs militāram vadonim darbalaudis izsaka savu sirds vēlēšanos un nelokāmo grību iet uz priekšu pa Lepina-Stalīna cīlītām. Padomju cilvēku varonībā, savās vēsturiskās sabiedrības lielā cīlītā — J. V. Stalīna idejas, viņa tēvišķīgā gādība par katru jaunu komunismu, aizvērīgās augšupejās, ietuzīmējās sakļautās, dzīves spējīgākas un vienīgākās par jebkuru buržuažisko naciiju. Savās vēstulēs militāram vadonim darbalaudis izsaka savu sirds vēlēšanos un nelokāmo grību iet uz priekšu pa Lepina-Stalīna cīlītām. Padomju cilvēku varonībā, savās vēsturiskās sabiedrības lielā cīlītā — J. V. Stalīna idejas, viņa tēvišķīgā gādība par katru jaunu komunismu, aizvērīgās augšupejās, ietuzīmējās sakļautās, dzīves spējīgākas un vienīgākās par jebkuru buržuažisko naciiju. Savās vēstulēs militāram vadonim darbalaudis izsaka savu sirds vēlēšanos un nelokāmo grību iet uz priekšu pa Lepina-Stalīna cīlītām. Padomju cilvēku varonībā, savās vēsturiskās sabiedrības lielā cīlītā — J. V. Stalīna idejas, viņa tēvišķīgā gādība par katru jaunu komunismu, aizvērīgās augšupejās, ietuzīmējās sakļautās, dzīves spējīgākas un vienīgākās par jebkuru buržuažisko naciiju. Savās vēstulēs militāram vadonim darbalaudis izsaka savu sirds vēlēšanos un nelokāmo grību iet uz priekšu pa Lepina-Stalīna cīlītām. Padomju cilvēku varonībā, savās vēsturiskās sabiedrības lielā cīlītā — J. V. Stalīna idejas, viņa tēvišķīgā gādība par katru jaunu komunismu, aizvērīgās augšupejās, ietuzīmējās sakļautās, dzīves spējīgākas un vienīgākās par jebkuru buržuažisko naciiju. Savās vēstulēs militāram vadonim darbalaudis izsaka savu sirds vēlēšanos un nelokāmo grību iet uz priekšu pa Lepina-Stalīna cīlītām. Padomju cilvēku varonībā, savās vēsturiskās sabiedrības lielā cīlītā — J. V. Stalīna idejas, viņa tēvišķīgā gādība par katru jaunu komunismu, aizvērīgās augšupejās, ietuzīmējās sakļautās, dzīves spējīgākas un vienīgākās par jebkuru buržuažisko naciiju. Savās vēstulēs militāram vadonim darbalaudis izsaka savu sirds vēlēšanos un nelokāmo grību iet uz priekšu pa Lepina-Stalīna cīlītām. Padomju cilvēku varonībā, savās vēsturiskās sabiedrības lielā cīlītā — J. V. Stalīna idejas, viņa tēvišķīgā gādība par katru jaunu komunismu, aizvērīgās augšupejās, ietuzīmējās sakļautās, dzīves spējīgākas un vienīgākās par jebkuru buržuažisko naciiju. Savās vēstulēs militāram vadonim darbalaudis izsaka savu sirds vēlēšanos un nelokāmo grību iet uz priekšu pa Lepina-Stalīna cīlītām. Padomju cilvēku varonībā, savās vēsturiskās sabiedrības lielā cīlītā — J. V. Stalīna idejas, viņa tēvišķīgā gādība par katru jaunu komunismu, aizvērīgās augšupejās, ietuzīmējās sakļautās, dzīves spējīgākas un vienīgākās par jebkuru buržuažisko naciiju. Savās vēstulēs militāram vadonim darbalaudis izsaka savu sirds vēlēšanos un nelokāmo grību iet uz priekšu pa Lepina-Stalīna cīlītām. Padomju cilvēku varonībā, savās vēsturiskās sabiedrības lielā cīlītā — J. V. Stalīna idejas, viņa tēvišķīgā gādība par katru jaunu komunismu, aizvērīgās augšupejās, ietuzīmējās sakļautās, dzīves spējīgākas un vienīgākās par jebkuru buržuažisko naciiju. Savās vēstulēs militāram vadonim darbalaudis izsaka savu sirds vēlēšanos un nelokāmo grību iet uz priekšu pa Lepina-Stalīna cīlītām. Padomju cilvēku varonībā, savās vēsturiskās sabiedrības lielā cīlītā — J. V. Stalīna idejas, viņa tēvišķīgā gādība par katru jaunu komunismu, aizvērīgās augšupejās, ietuzīmējās sakļautās, dzīves spējīgākas un vienīgākās par jebkuru buržuažisko naciiju. Savās vēstulēs militāram vadonim darbalaudis izsaka savu sirds vēlēšanos un nelokāmo grību iet uz priekšu pa Lepina-Stalīna cīlītām. Padomju cilvēku varonībā, savās vēsturiskās sabiedrības lielā cīlītā — J. V. Stalīna idejas, viņa tēvišķīgā gādība par katru jaunu komunismu, aizvērīgās augšupejās, ietuzīmējās sakļautās, dzīves spējīgākas un vienīgākās par jebkuru buržuažisko naciiju. Savās vēstulēs militāram vadonim darbalaudis izsaka savu sirds vēlēšanos un nelokāmo grību iet uz priekšu pa Lepina-Stalīna cīlītām. Padomju cilvēku varonībā, savās vēsturiskās sabiedrības lielā cīlītā — J. V. Stalīna idejas, viņa tēvišķīgā gādība par katru jaunu komunismu, aizvērīgās augšupejās, ietuzīmējās sakļautās, dzīves spējīgākas un vienīgākās par jebkuru buržuažisko naciiju. Savās vēstulēs militāram vadonim darbalaudis izsaka savu sirds vēlēšanos un nelokāmo grību iet uz priekšu pa Lepina-Stalīna cīlītām. Padomju cilvēku varonībā, savās vēsturiskās sabiedrības lielā cīlītā — J. V. Stalīna idejas, viņa tēvišķīgā gādība par katru jaunu komunismu, aizvērīgās augšupejās, ietuzīmējās sakļautās, dzīves spējīgākas un vienīgākās par jebkuru buržuažisko naciiju. Savās vēstulēs militāram vadonim darbalaudis izsaka savu sirds vēlēšanos un nelokāmo grību iet uz priekšu pa Lepina-Stalīna cīlītām. Padomju cilvēku varonībā, savās vēsturiskās sabiedrības lielā cīlītā — J. V. Stalīna idejas, viņa tēvišķīgā gādība par katru jaunu komunismu, aizvērīgās augšupejās, ietuzīmējās sakļautās, dzīves spējīgākas un vienīgākās par jebkuru buržuažisko naciiju. Savās vēstulēs militāram vadonim darbalaudis izsaka savu sirds vēlēšanos un nelokāmo grību iet uz priekšu pa Lepina-Stalīna cīlītām. Padomju cilvēku varonībā, savās vēsturiskās sabiedrības lielā cīlītā — J. V. Stalīna idejas, viņa tēvišķīgā gādība par katru jaunu komunismu, aizvērīgās augšupejās, ietuzīmējās sakļautās, dzīves spējīgākas un vienīgākās par jebkuru buržuažisko naciiju. Savās vēstulēs militāram vadonim darbalaudis izsaka savu sirds vēlēšanos un nelokāmo grību iet uz priekšu pa Lepina-Stalīna cīlītām. Padomju cilvēku varonībā, savās vēsturiskās sabiedrības lielā cīlītā — J. V. Stalīna idejas, viņa tēvišķīgā gādība par katru jaunu komunismu, aizvērīgās augšupejās, ietuzīmējās sakļautās, dzīves spējīgākas un vienīgākās par jebkuru buržuažisko naciiju. Savās vēstulēs militāram vadonim darbalaudis izsaka savu sirds vēlēšanos un nelokāmo grību iet uz priekšu pa Lepina-Stalīna cīlītām. Padomju cilvēku varonībā, savās vēsturiskās sabiedrības lielā cīlītā — J. V. Stalīna idejas, viņa tēvišķīgā gādība par katru jaunu komunismu, aizvērīgās augšupejās, ietuzīmējās sakļautās, dzīves spējīgākas un vienīgākās par jebkuru buržuažisko naciiju. Savās vēstulēs militāram vadonim darbalaudis izsaka savu sirds vēlēšanos un nelokāmo grību iet uz priekšu pa Lepina-Stalīna cīlītām. Padomju cilvēku varonībā, savās vēsturiskās sabiedrības lielā cīlītā — J. V. Stalīna idejas, viņa tēvišķīgā gādība par katru jaunu komunismu, aizvērīgās augšupejās, ietuzīmējās sakļautās, dzīves spējīgākas un vienīgākās par jebkuru buržuažisko naciiju. Savās vēstulēs militāram vadonim darbalaudis izsaka savu sirds vēlēšanos un nelokāmo grību iet uz priekšu pa Lepina-Stalīna cīlītām. Padomju cilvēku varonībā, savās vēsturiskās sabiedrības lielā cīlītā — J. V. Stalīna idejas, viņa tēvišķīgā gādība par katru jaunu komunismu, aizvērīgās augšupejās, ietuzīmējās sakļautās, dzīves spējīgākas un vienīgākās par jebkuru buržuažisko naciiju. Savās vēstulēs militāram vadonim darbalaudis izsaka savu sirds vēlēšanos un nelokāmo grību iet uz priekšu pa Lepina-Stalīna cīlītām. Padomju cilvēku varonībā, savās vēsturiskās sabiedrības lielā cīlītā — J. V. Stalīna idejas, viņa tēvišķīgā gādība par katru jaunu komunismu, aizvērīgās augšupejā

Visas pasaules tautas dzied par Staļinu

Karloss Augusto Leons,
Venezuelas dzejnieks

Lēnius un Staļins

No poemas «Dziesma par Padomju Savienību miera lietās»

Bij dvēsele tam gaišāka kā viņi,
Kas dzidrās upēs irdz. Un tā gan bērni
Pret viņu tiecās maigo smaidu gūt...
Tam diena patika, kas saulē zvīlo,
Un muzika, kas cīldās skapnās lūst,
Par draugu rūpējās viņš it kā gan
Jā, sirds tam krūtis pukstēja tik liela
Kā patti pasaule... Un vai gan tai
Bij bīties uguns, bīties jūras bangu!
Pār zemi viņš kā viesuļvētra gāja,
Un upei milzīgi viņš līdzīgs bij,
Kas mierīgi trauc savu viņu plūsmu
Uz mērķi cilēno. Kā vēju elpa,
Kas dzīvi mēž, viņš sevi tvēris
It visu verdzinātās Zemes naidu...
Nau miris Lēnihs! Nē, viņš mūžam dzīvs!

Viņš tautu tēvs un visu zemju balsts,
Viņš brālis Cīlēkam, kas gruzins, krievis
Vai indianis, kīnetis vai francis,
Vai nēgeris... Tu nespēj dusēt, Lēnihs!
Caur mauzoleja marmoru līdz tevim
Plūst mūsu bezgalīgo vaidu jūra,
Un mūsu likstā viesuļvētra krāc!
Un neizmirst mūs dižais pēcnieks tavs,
Vislielais Staļins! It kā okeāns!
Ir saplūdušas viņā visas dzīves
Un visu tautu upes, cīltis visas,
Kas līdzīgas nav savā valodā
Un izskatā... Viņš pazīst Zemes sāpes
Un cerības, un dzīpas, kas to trauc.
Ar mōdrū sirdi jauč viņš Zemes līķi,
Kā sēkla asnus riež, kam zaļot būs,
Un sirds tam pukst ar visām sirdīm kopā,
Un miljondzīvību viņš krūtis ies...

Jā, Jūsu vārdus mūžam nevar skirt,
Un līdz ar Lēnihu es tevi ļeiu,
Vislielais Staļins!

Atdzejojis Valdis Grēviņš

Krums Kuļavkoks,
bulguru dzejnieks

Nemirīstīgais vārds

Pār zemi kad rīts cēlās blāzmains un jaiks,
Es priečigs gāju pa saulainu taku —
Un pēkšņi es dzirdēju: iešalcās lauks,
Vējš gavīlēs dziesmu man dzīdēja blakus.
Un plavā, kas, mirdzuma apvīta, zied,
Es dzīdēju ūžojam pukes un zāli
Un šķita, ka putni visapkārt man dzied,
Dzied vārdu visskaisto un vienīgo — Staļins.

Kur vien tagad eju: vai biezokņu sils,
Vai ieļejās plašas un kālnāji augsti,
No ziedonā balsīm man dvēsele silt,
Kā saulaina straume ap mani šalc: plauksti!
Vai pilsētas varenas, cīmatīš maz,
Vārds spožais un sausošais līdinās tāli,
Un sirdi man elpo, dzirkst domās man tas —
Vārds lielais, kas pasauli aptvēris — Staļins.

Pār padomju zemi vārds spārnotais trauc,
Tās brīvajos plāšumos laime to mīlo.
Kur jaunelētu stalažas aicinot klaudz
Un priežuokos smaržīgi sveķotais ziņo.
Tas Dnepras viļņos un dziesmās mums šalc,
To dzīrēdam, kur vesers uz laktas dim skaļi,
Ar tērauda spēku, kas uguņis kalts,
Par uzvaras vārdu ir kļuvis vārds — Staļins.

Tas varoju darbiem spēj iedvesmot mūs,
Sauc cīņu par paužu laimīgu dzīvi —
Tā nākošie gadsimti radīti kļūst,
Lai cilvēku ķēnijs var pacelties brīvi,
Un tauta ikviens reiz pieminot sveiks
Sis dienas, kas atvērta gaišako tāli.
Un laimīgā zeme tad vārdu šo teiks,
Kas nemirīstīgs laikmetos pastāvēs — Staļins.

Atdzejojusi Mirdza Kempe

Emī Sja o,
Kinas dzejnieks

Lielais cilvēks

Dziļa naks pār pasauli. Esmu nomodā.
Piecelos, saģērjos. Pulkstens stundu sit.
Pienāk garām prieķikaram mēness gaisma klāt.
Kaut kur tālu telpā jauni sniegi rit.

Pārkāts viegli pārslām skaistais slaidais tilts.
Dzīsis rīta ausmā drīz namu ugnis,
Tikai piecu rubinu zvaigžņu starojums silts
Pāri Sarkanam laukumam un visai pilsētai līs.

Kremļa pilis aiz upes. Sniegs apkārt tīrs un liegs.
Kaut kur mašīna dūc. Mēness augstums rimst.
Lielais cilvēks aiz upes. Pēc ilgām rūpēm miegs —
Nezinu — viņu jau skāris?

Vai viņš varbūt domās vēl grimst?

Atdzejojis Aleksandrs Čaks

Te - Gu - Cens,
Ziemeļkorejas dzejnieks

Veltijums generalisimusam Staļinam

1.

Tu, Ilmildeja,* senu skumju vītā,
Par Koreju kas sīrmas teiksmas dves
Un sevi gadīsimtē pēdas nes —
Mēs tevi sveicinām šai jaunā ritā!
Viss dzīves elpu paveras un most,
Mums saule pašā sirdi iespīd tieši,
Ar rokām maigi satrauktām mēs cieši
Nu skaujam tavus balstus sarkanos.

2.

Pār tevi gadi gājuši, sniegs, lieti, vējš,
Kā savas tautas sirds tu visa rētās,
Un lijušas kā ūdenskrītums spējš
Pār tevi asaras un asins lāses svētās.
Un, sevi nesot tautas slēpto naidu,
Vairs, kaunā sarkstot, nedzīrēsi tu,
Ka samurajs ar augstprātīgu smādi
Spēj teikt: «Kas tas par lopu pajumu?»
Pie tevis krievi šodien atnākuši,
Pār pasauli tie taisnībai liek aust.
Tie Korejai ir laimi atnesuši,
Ko dzīji dvēselē tai mūžam jaust.
Pie tevis krievi šodien atnākuši,
Kas tavas senās rētas dziedinās,
Jel paskaites — tie milu atnesuši,
Ar cienību par tevi izsakās;
«Tu, Ilmildeja, kareivis un sargs,
Kas svēti kalpo dzimtenei un brīvei,
Mēs tevi sveicam, sāpju laikmets bargs
Prom aizvadīts, tu ceļies jaunai dzīvei!»

3.

Mēs skaujam tavus balstus sarkanos,
Bet prātā visiem pagājiba smagā...
Lūk, jaņi nāk vergu jūgā jost,
Un tavas vecos ozolus cērt nost —
Skiet, cirvis pašu dzīvās krūtis dragā.
To neizmirst, — kaut gadu simteņi
Pār tevi mūžos aizšalks cīta aiz cīta —
Seit tempļa priekšā sinto algotni
Līdz nāvei vecu korejieti sita.
No laika tā tavas miers ir paziudīs...
Tu nosīrmoji savas tautas skumjās,
Jums divplākšainais, saplācis tās,
Pār ložu saskrambātiem balstiem jumjās.
Ak, Ilmildeja, senā cītēja,
Reiz beidzot vari noskatīties tu
Ar sirdi pilnu līksma lepnuma
Uz svētkiem vainagoto Pchenjanu.

4.

Mēs skaujam tavus balstus sarkanos,
Trauc domas tālu prom līdz pamalei,
Tās brīvas (seit nevieni vairs nevergos),
Tās dzīmtai zemei straujas pāri skrej,
Pār mežu pacejas, kas plauksmē zaro,
Pār Pchenjanu tām lidojums ir ilgs.
Lūk, Zilā klints jau preti staro
Un Tedanpanas udens zilgs.
Uz ziemeliem!
Uz prieķu vien!
Nes tālāk, tālāk ašās spārnu vēdas,
Kur sīrīs Baikals rokas augšup slien
Un Urāli pļēš tumšas grēdas.
Lūk, Maskava!
Seit miers un darbs ir godā.
Seit mauzolejs, kur lielais Lēnihs dus,
Surp visas domas dodas
Un vina prieķā kļus.
Tu, Maskava, kas gaismu izstaro —
Visdārgā, korejietus sevi piegēm!
Kā putni domas Kremlī salīde,
Kur Viņš, kas sirdis pirmo vietu ieņem.
Tas brīdi kļāt, lemts piepildīties sapņiem,
Kad visas domas viena doma veic,
Uz Viņu tiecas, cieši skāvē un apņem,
Un Viņu — vienīgo zem saules sveic!
Pie durvīm domas pieklauvē un nostāj,
Līdz atbild Viņš: — Jā, ienāciet — es gaidīu! —
No sirds mēs Viņam pateicību rādīām:
— Paldies, tevs! Abtrītotā! Vadon!

5.

Lai aizlido pār zemi mūsu dziesmas,
Lai brīvais vējš tās vieglas spārnos ceļ.
Nakts izbrīsta un maldu briesmas,
Pret sauli beidzot pavēries mums ceļ.
Tā bija tumsa, kurai vārdu nerast,
Tā bija tumsa, sīkspārnis kur zūd...
Kas piepildīja mūsu karstās ceras?
Kas gaismu atdeva, ikviens ko jūt?
Uz Viņu visas mūsu dziesmas traucas,
Ar Viņu dzīve jaunu gaitu sāk,
Par tumšas uzvarētāju Viņš saucas,
Un saule mācīties pie Viņa nāk.
Lai dziesma šī kā vanags lido iāži,
Kur jaudis lād vēl tumsu, verdzību,
Lai pavēsta; ir pasaule mums Staļins,
Tas nozīmē — gūt tautām brīvību!

Atdzejojis Andrejs Balodis

* Ilmildeja — uz sarkaniem pilariem celta korejietu lapene — ir sens pieminklis un tautas iemīļota vieta uz svētā kalna Morandona Pchenjanā.

Pedro Garfiass,
Spanijas dzejnieks

Staļins

Kaut kas ir pasaule, kas piespiež, pavēl
Pat kokiem raudāt. Tādi tieti list,
Kas kaitē rozēm, kas pat stiklam kaitē.
Ir negaiss, kas siržu ilgu pīls
Var satricināt; asīgānu bēdu
Un vaidu, baiguma tie pārpīlīt.
Ir balsis, kuras runājās ar zāli
Un mūriem; tādi skatiens ir arī,
Kas pusnaks zvaigznēs paceļas bez vārdu;
Ir nezināmu dzīvu miljoni,
Kas neauglīgu darbu, svešas rūpes
Velk pārgurstot pa ielu akmeniem.
Ir griezīgs vējš, ir drausmīgs tumsas brāziens,
Un tur kā baiga ārprātīga žurka
Nīrb nezēlīgais asinīnai darbu
Un rījības un varmācības kauss.

Un tikai vārds tavs gaišais, visuspožais,
Tas vienīgi mums dziļā tumsā spid,
Tas visur ir. Tai arklā, kas dzen vagu,
Lai jaunai plaujai spētu saelt lauks,
Tas kaltā namdarim, tas maižē smaržo,
Ir akmeni. No viņa strādnieku dzīvo
Un partizans, kas nāvei acis skatīs,
Un arājs, plauju gaidot, mākālinieks,
Kas ilgām tic. Uz visu viņu lūpām
Visbaigas pusnaks tumsas smagās stundās
Tavs vārds ir, Staļin. Tavu vārdu dzīdot,
Šķiet, pati zeme stienas, atliec plecus,
Kas gumuši zem sūru moku jūga.
Ak, ja tu nebūtu ar tavu spēku,
Ar tavu cēlo gudribu, ar tavu
Tik vienkāršo un reizē labo vārdu,
Un stingro soli, kas mums nestu gaismu,
Kas ceļu rādītu, kas dziesmu iedvesmotu,
To dziesmu, kuru dzied, lai saule aust!

Bij laiks, un nāca drošība pār zemi:

Tu sava paša, savas tautas asinis,
Lai glābtu ļaudis, cīpāi atdevi.
Ir tava tauta — ari mana, tevi
Nu saue par savu tautas pasaule.
Ist vecā pasaule. To zinām mēs,
Tie, kuri brives alkstam. Bet ir sācies
Nolādēts aplūkums. Un, dūres žaudzot,
Mums vajag gaidīt, gaidīt, atkal gaidīt
Un atkal gaidīt...

Piesaucu tās asinis,
Kas kara dienās platām straumēm plūda
Pār tavu zemi, kur biji druvām zaloj,
Dūkt trāktoriem — tie tankos pārvērtīs —
Un, vārpus nobrieda par naudu lodēm,
Jel teic! Vai mana kāja kādreiz skars
Vēl manas istās tēvu zemes irāni.
Vai manu sirdi sasildis vēl skarbā
Un glāstu pilnā kvēle telejās,
Kas dzimtenē? Vai izniks beidzot kauns,
Vai nometis reiz mana Spanija,
Kas apsmēta un žurkas apgānīta,
Sīs savas vaļas, smagās, vecās vaļas
(Tu savai tautai sadragājī tās),
Vai gandarīti dusēs savos kapos
Tie varoņi, kas cīnījās par brīvi?

Jel, biedri, teic! Mums, kuri nespējam
Bez brives dzīvot, tevi vienigāj
Ir kīla taisnībai un nākotnei!

Atdzejojis Jānis Plaudis

Pablo Neruda,
Cīles dzejnieks

«Lai meža cīrlējs almoslas»

Poemas fragments

Senlaiku Kremla trijās istabās
Mit dižens cilvēks, kuram vārds
Ir Josifs Staļins...

Ilgā naktī vēl

Tā logā gaisma mirdz.

Viņš rūpējas

Par pasauli un viņas nākamību.

Par savas zemes nākotni.

Jo Viņš

Pats cēlis to, pats kopis, sargājis.
No dižas valsts viņš nava atdalāms.
Viņš darbā nepagurst tāpat kā viņa!
Cik gadu pagājis kopš dienām tām,
Kad sniegs un pulveris tam sejā dvesa,
Kad nīknieki bandīti tā tikoja
No jauna ieviest (tāpat kā vēl sodien).
Vergdarbu, pātagu un nabadžību.
Lai nomāktie un pazemotie kumtu.
Tos Staļins atstāta. Un Denīki un Vrangeli
(Ko Rietumi bija sūtījuši «sargāt kulturu»)
Vien guva bargu mācību par to,
Ka centās bendes glābt!

Tā dienām, naktī
Bij Staļins darbā zemē dzīdāja —
PSRS... Tad atkal sākās karš.
Kā svīta vilnis vēlās nacisti,
Kas bija Cemberlena audžu dēli.
Tos Staļins satrīca uz robežām,
Uz savas dižās zemes. Un tā bērni
Kā tautu vētra brāzās Berlinē,
Sev līdzi atnesdamīti cilēdās
Padomju Savienības lielo mieru!

Tam līdzās Molotovs un Vorošilovs,
Un neveicamā generalu saime,

Ir viņos sniega klāto mežu spēks...

Un liksmī darbā tie un atjauno

To zemi bezgalīgo, kurai pāri

Aust rīta gaisma, veicot nāves tumsu,

Kā suminošas himnas melodija!

Atdzejojis Valts Dāvids